

Turva Jumalassa

Kun on turva Jumalassa, turvassa on paremmassa kuin on tähti taivahalla, lintu emon siiven alla.

Kerrotaan, että Lina Sandell on kirjoittanut runon alle parikymppisenä vanhassa puussa istuen. Hänellä oli tapana kiivetä vanhaan pihapuuhun, jossa hänellä oli oma turvapaikkansa. Lina asui pappilassa ja hänelle oli rakennettu Saarnipuuhun maja, jossa hän kirjoitti paljon runoja ja lauluja.

Olen käynyt kouluissa opettamassa tätä virttä, joka on tullut minulle hyvin läheiseksi. Meidän virsikirjamme sävelet on aika mollivoittoisia, mutta tämän virren sävel on duurissa.

Herra seurakunnassansa aina hoitaa lapsiansa. Armonsa hän heille antaa, käsillensä heitä kantaa.

Virrestä kuvastuu keskeisesti Jumalan turvallinen luottamus. Saamme olla Hänen siipiensä suojassa. Niin kuin Paula-pappi lopettaa usein esirukouksen ” enkelin siipien suojaan”.

Käsistä ei väkevistä mikään heitä irti riistä. Omakseen hän heidät osti, kuolemasta eloon nosti.

Tässä viitataan Pääsiäisen tapahtumiin, kuinka Jeesus Jumalan poika lunasti meidät kuolemasta ristin puussa riippuen.

Milloin murheet heitä kohtaa, niiden alla Herra johtaa, ilon, lohdun antaa heille, uuden voiman uupuneille.

Olen monta kertaa saanut lohtua rukouksesta. Aina silloin, kun on vaikeaa tai muuten tarvitsee lohdutusta kannattaa rukoilla. Äitinikin sanoi, että rukous voi paljon jos se totinen on. Jos sinusta tuntuu, ettei löydy sanoja, niin voit rukoilla Isä meidän-rukouksen sanoilla. Virren neljännen säkeistön on kirjoittanut Fredrik Engelken, joka liitti virteen sen nykyisen sävelmän. Virsikirjassa lukee, että sävelmä olisi Ruotsista, mutta sen väitetään olevan Saksasta. Kauniin ja raikkaan yksinkertaisen sävelmän on joku säveltänyt.

Iloitse siis auttajasta, Herran kansa, Jumalasta! Maahan lyö hän vainoojamme, sanansa on voimanamme.

Olen kuullut kerrottavan, että Talvisodan aikaan kirkot täyttyivät rukoilevista seurakuntalaisista. Ihmiset hakivat turvaa kirkon suojasta. Nykyäänkin, kun jotain pahaa tapahtuu tullaan kirkkoon ja ollaan yhdessä. Toivoisin, että vaikka ei pahaa tapahtuisikaan, niin tulisit kirkkoon. Kirkot on rakennettu teille ja teidän käyttöönne.

Käyköön myöten taikka vastaan, eipä Isä hylkää lastaan. Herra ohjaa parhaaksemme kaikki vaiheet päiviemme.

Tähän viimeiseen säkeistöön on helppo yhtyä ja olla kiitollinen jokaisesta päivästä, joka meille annetaan.

Arja Leinonen, kanttori
Siikalatvan seurakunta